ది ఆఫీసర్ ఆన్ స్పెషల్ డ్యూటీ
(భూమి సముపార్జన) మరియు మరొకరు
వర్సెస్
షా మనిలాల్ చందూలాల్ మొదలగువారు.
ఫిబ్రవరి 9,1996
[కె. రామస్వామి మరియు జి. బి. పట్నాయక్, జెజె.]

భూ చట్టాలు: భూసేకరణ చట్టము, 1894 – 4, 11, 18 సెక్షన్లు – భూసేకరణ – అవార్డు – కోర్టు సమీక్ష కోసం కలెక్టర్ / ఎల్.ఏ.ఓ.కు దరఖాస్తు – పరిమితి ఆధారంగా దరఖాస్తును తిరస్కరించడం – చట్టబద్ధత.

పరిమితి చట్టం , 1963 – సెక్షన్ 5 – నిర్దిష్ట కాలపరిమితిలో కాలపరిమితి పొడిగింపు – కోర్టుకు సంబంధించిన నిబంధనను వర్తింపజేయడం – " కోర్టు " అనే వ్యక్తీకరణ యొక్క అర్థం – కలెక్టర్ యొక్క స్థితి – ఎల్.ఏ.ఓ – నిర్ణయించబడింది: కలెక్టర్ / ఎల్.ఏ.ఓ. ఒక చట్టబద్ధమైన అధికారం మరియు కోర్టు కాదు, పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 వర్తించదు – అందువలన , సమీక్ష కోసం దరఖాస్తు చట్టం యొక్క సెక్షన్ 18 (1) కింద పరిమితి ద్వారా నిషేధించబడింది.

భూసేకరణ చట్టం , 1894 లోని సెక్షన్ 4 కింద ప్రభుత్వం ప్రజా ప్రయోజనాల కోసం భూమిని స్వాధీనం చేసుకుంది. భూ సేకరణ అధికారి (ల్యాండ్ అక్విజిషన్ ఆఫీసర్)(ఎల్. ఏ. ఓ) సెక్షన్ 11 కింద అవార్డును ఇచ్చారు. అవార్డును ప్రదానం చేసే సమయంలో ప్రతివాదులు హాజరయ్యారు. వారు సెక్షన్ 18 కింద సూచన కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. అవార్డు ఇచ్చిన తేదీ నుండి ఆరు వారాలకు మించి పరిమితి ద్వారా నిషేధించబడిందని పేర్కొంటూ ఎల్.ఏ.ఓ దరఖాస్తును తిరస్కరించింది. పరిమితి చట్టము సెక్షన్ 5 విచారణలకు వర్తిస్తుందని ఉన్నత న్యాయస్థానం అభిప్రాయపడింది. ఇది ఆలస్యాన్ని క్షమించి , సూచన చేయమని ఎల్.ఏ.ఓ. ని ఆదేశించింది. అందుకే ఈ అప్పీలు.

అప్పీల్ ను అనుమతించడం, ఈ కోర్టు

నిర్ణయం:1. భూసేకరణ చట్టము 1894 లోని సెక్షన్ 18 ప్రకారం,కలెక్టర్ / ఎల్.ఏ.ఓ. ద్వారా అవార్డు ఇచ్చే సమయంలో దరఖాస్తుదారు వ్యక్తిగతంగా లేదా న్యాయవాది ద్వారా హాజరైన సందర్భాల్లో అవార్డు ఇచ్చిన తేదీ నుండి ఆరు వారాల్లోపు సూచన కోసం దరఖాస్తు చేయాలి.

2. పరిమితికి సంబంధించిన వాటితో సహా సెక్షన్ 18లో పేర్కొన్న చట్టబద్ధమైన షరతులను పాటించేలా చూడటం కోర్టు విధి. చెల్లుబాటు అయ్యే సూచన మాత్రమే కోర్టుకు అధికార పరిధిని ఇస్తుంది.

మహమ్మద్ హస్నుద్దీన్ V. మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం , [1979) 2 SCC 572 , A పై ఆధారపడింది.

పంజాబ్ రాష్ట్రం మరియు మరొకరు V. సతీందర్ బీర్ సింగ్ , [1995] 3 SCC 330 సూచించబడింది. [370 – H ; 371 – A – B]

3. పరిమితి చట్టము, 1963 లోని సెక్షన్ 5, కొన్ని సందర్భాల్లో తగినంత కారణం చూపించడంపై పరిమితి వ్యవధి యొక్క పొడిగింపును అందిస్తుంది , ఇది కోర్టుకు మాత్రమే వర్తిస్తుంది. కలెక్టర్/ఎల్. ఏ. ఓ. అనేది కోర్టు కాదు. అతను చట్టబద్ధమైన అధికారంగా పనిచేస్తాడు. ఈచట్టము కలెక్టర్ మరియు కోర్టు మధ్య వ్యత్యాసాన్ని ప్రత్యేకంగా నిర్వచిస్తుంది. [369 – G; 375–C; A]

నిత్యానంద ఎమ్.జోషి మరియు ఇతరులు V. లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇతరులు., [1969] 2 ఎస్. సి. సి 199; శ్రీమతి. సుశీలా దేవి V. రామానందన్ ప్రసాద్ మరియు ఇతరులు., [1976] 1 ఎస్. సి. సి. 361 మరియు ఎం. అష్ఫక్ V. స్టేట్ ట్రాన్స్పోర్ట్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్, యుపి మరియు ఇతరులు , AIR (1976) SC 2161, ఆధారపడింది.

పి.వి.గాడ్గిల్ మరియు మరొకరు V. పి.వి.దేశ్పాండే మరియు మరొకరు , AIR (1983) Bom 342; Spl. Dy. కలెక్టర్ భూసేకరణ , అనంతపూర్ V. కోదండరామాచార్లు, AIR (1965) AD . 25; జోకిం ఫెమాండెజ్ v. అమీనా కున్హీ ఉమ్మా , (1973) కేరళ లా టైమ్స్ 138 మరియు వ్యవసాయ కమిషనర్, ఆదాయపు పన్ను V.T.R.I., (1981) KL T 398, సూచించబడింది.

4.1. చట్టము సెక్షన్ 18ని సమయ పరిమితులను సూచించే ప్రత్యేక శాసనముగా పరిగణించవచ్చు. చట్టము సెక్షన్ 18 కింద సూచించిన పరిమితి వ్యవధి పొడిగించడానికి పరిమితి చట్టము సెక్షన్ 5 దీనికి వర్తించదు.[375 – A–D]

కౌసల్య రాణి V.గోపాల్ సింగ్, AIR (1964) SC 260, ఆధారపడ్డారు.

4.2. తక్షణ సందర్భంలో , సూచన కోసం దరఖాస్తులు పరిమితి ద్వారా నిరోధించబడతాయి మరియు తిరస్కరించబడతాయి.[375–E]

సివిల్ అప్పిలెట్ న్యాయాధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెం.3234 ఆఫ్ 1996 మొదలైనవి.

సి.ఎ.నెం.2296/1990 లో గుజరాత్ ఉన్నత న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి అప్పీలు.

అప్పీలుదారుల కోసం అనిప్ సచ్దే.

ప్రతివాదుల కోసం విమల్ దేవ్.

న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పును వెలువరించిన వారు,

కె.రామస్వామి,జె. అనుమతి మంజూరు చేయబడింది.

ఈ అప్పీళ్ళలో నిర్ణయం తీసుకోవడానికి శాసనము యొక్క చిన్నదైన కానీ ముఖ్యమైన న్యాయసంబందిత ప్రశ్న తలెత్తుతుంది. భూసేకరణ చట్టం , 1894 (1894లో 1) లోని సెక్షన్ 4 (1) కింద (సంక్షిప్తంగా , "చట్టం") ఫిబ్రవరి 20, 1984న రాష్ట్ర గెజిట్లో ప్రచురించిన నోటిఫికేషన్ ద్వారా , ప్రభుత్వం ప్రజా ప్రయోజనం కోసం భూమిని స్వాధీనం చేసుకుంది. భూసేకరణ అధికారి (సంక్షిప్తంగా "ఎల్.ఏ.ఓ") 1989 ఫిబ్రవరి 28న సెక్షన్ 11 కింద తన అవార్డును ప్రదానం చేశారు. అవార్డు ప్రకటించిన సమయంలో ప్రతివాదులు హాజరయ్యారు. 1989 జూన్ 10న వారు సెక్షన్ 18 కింద సూచన కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. విచారణకు అవకాశం ఇచ్చిన తరువాత , జనవరి 9, 1990 నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా, ఎల్.ఏ.ఓ. సూచన కోసం పెట్టుకొన్న దరఖాస్తును తిరస్కరించింది, ఇది పరిమితి ద్వారా నిషేధించబడింది, అంటే అవార్డు ఇచ్చిన తేదీ నుండి ఆరు వారాలకు మించినది. రిట్ పిటిషన్లలో గుజరాత్ ఉన్నత న్యాయస్థానం మార్చి 13, 1992 నాటి ప్రత్యేక సివిల్ దరఖాస్తు , వర్తింప చేయు నెం. 2296/90 మరియు బ్యాచ్ పరిమితి చట్టము సెక్షన్ 5 కలెక్టర్ ముందు జరిగే కార్యకలాపాలకు వర్తిస్తుందని , అందువల్ల, దరఖాస్తు, దాఖలు చేయడంలో ఆలస్యాన్ని క్షమించడానికి ఇచ్చిన కారణాలు చెల్లుబాటు అవుతాయని పేర్కొంది. ధ్రువీకరించబడిన కాపీ కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నారు మరియు దాని సరఫరా తర్వాత మరియు న్యాయవాదితో సంప్రదించి , సూచన అప్లికేషన్ దాఖలు చేయబడింది. తదనుగుణంగా, హైకోర్టు ఆలస్యాన్ని క్షమించి, సూచన ఇవ్వమని ఎల్.ఏ.ఓ. ని ఆదేశించింది. ఈ విధంగా ఈ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ఈ అప్పీళ్లు దాఖలు చేయబడ్డాయి.

తీర్పును అంగీకరించని ఆసక్తిగల ఏవ్యక్తి అయినా , కలెక్టర్ కు వ్రాతపూర్వక దరఖాస్తు ద్వారా , దరఖాస్తులో లేవనెత్తిన వివాదాన్ని కోర్టు నిర్ణయం కోసం రెఫర్ చేయమని కోరవచ్చని సెక్షన్ 18(1)

భావిస్తుంది. సబ్ – సెక్షన్ (2) కింద, అవార్డుకు అభ్యంతరం తీసుకునే కారణాలను దరఖాస్తులో పేర్కొనాలి. అయితే, సబ్ – సెక్షన్ (2) నిబంధన ప్రకారం అటువంటి ప్రతి దరఖాస్తు: (ఎ) కలెక్టర్ అవార్డు ఇచ్చిన తేదీ నుండి ఆరు వారాల లోపల , దానిని తయారు చేసే వ్యక్తి తన అవార్డు ఇచ్చిన సమయంలో కలెక్టర్ ముందు హాజరైనట్లయితే లేదా ప్రాతినిధ్యం వహించినట్లయితే; ఇతర సందర్భాల్లో, సెక్షన్ 12, సబ్ – సెక్షన్ (2) కింద కలెక్టర్ నుండి నోటీసు అందిన ఆరు వారాల లోపల లేదా కలెక్టర్ అవార్డు ఇచ్చిన తేదీ నుండి ఆరు నెలల లోపల , ఏ వ్యవధి అయితే మొదట ముగుస్తుందో. కలెక్టర్ అవార్డు ఇచ్చే సమయంలో ఆసక్తిగల వ్యక్తి ఉంటే, అతను కలెక్టర్ అవార్డు ఇచ్చిన తేదీ నుండి ఆరు వారాల్లోపు దరఖాస్తు చేసుకోవాలని స్పష్టం అవుతుంది .ఇతర సందర్భాల్లో , సెక్షన్ 12 (2) కింద కలెక్టర్/ఎల్.ఏ.ఓ. నుండి నోటీసు అందిన ఆరు వారాల్లోపు లేదా కలెక్టర్ అవార్డు ఇచ్చిన తేదీ నుండి ఆరు నెలల్లోపు , ఏ వ్యవధి మొదట ముగుస్తుందో అది వర్తిస్తుంది . సెక్షన్ 18 లోని సబ్ – సెక్షన్ (2) లోని నిబంధనలోని క్లాజ్ (ఎ) కింద సూచన కోసం దరఖాస్తు ఆరు వారాలకు మించి ఉంటుంది.

కాబట్టి, ప్రశ్న ఏమిటంటే: పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 వర్తిస్తుందా ? 1964 నాటి స్థానిక సవరణ, అంటే భూసేకరణ (మహారాష్ట్ర పొడిగింపు మరియు సవరణ) చట్టం XXXVIII ద్వారా చేసిన సెక్షన్ 18 లోని సబ్ సెక్షన్ (3) పై హైకోర్టు ఆధారపడింది. అది ఈ విధంగా ఉన్నది :

> "ఈ విభాగం కింద ఒక దరఖాస్తుపై కలెక్టర్ చేసిన ఏదైనా ఉత్తర్వులు హైకోర్టు పునర్విమర్శకు లోబడి ఉంటుంది , సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ , 1908 లోని సెక్షన్ 115 యొక్క అర్థంలో కలెక్టర్ హైకోర్టు అధీనంలో ఉన్న న్యాయస్థానంగా భావించబడుతుంది".

సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ (సంక్షిప్తంగా , "సి.పి.సి."), పరిమితి చట్టం (1963లోని 26) లోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం, సబ్ సెక్షన్ (3) అమలు ద్వారా, కలెక్టర్ ను సెక్షన్ 115 కింద హైకోర్టుకు అధీన న్యాయస్థానంగా నియమించడం ద్వారా ఆకర్షించబడుతుందని గుజరాత్ హైకోర్టు స్థిరమైన అభిప్రాయాన్ని తీసుకున్నట్లు తెలుస్తోంది. స్థానిక సవరణల కారణంగా, సెక్షన్ 18 లోని సబ్ సెక్షన్ (3), సెక్షన్ 18 కింద కలెక్టర్ జారీ చేసిన ఆదేశాల లోపాలను సరిచేయడానికి సెక్షన్ 115, సి.పి.సి. కింద పునర్విమర్శ అధికార పరిధిని ఉపయోగించి పరిమిత ప్రయోజనం కోసం కలెక్టర్ ను కోర్టుగా పరిగణించినప్పటికీ , పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ప్రయోజనం కోసం అతన్ని కోర్టుగా పరిగణించలేము. ఎల్.ఏ.ఓ. న్యాయస్థానంగా వ్యవహరించినప్పుడు మాత్రమే పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ఆకర్షించబడుతుంది.

ప్రశ్న ఏమిటంటేః హైకోర్టు అభిప్రాయం చట్టపరంగా సరైనదేనా ?పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 3 సూచించిన పరిమితిని వర్తింపజేయడం న్యాయస్థానంపై విధిని విధిస్తుంది మరియు పరిమితిని పరిగణనలోకి తీసుకోకపోయినా, సెక్షన్ 4 నుండి 24 (రెండింటినీ కలుపుకొని) మరియు సెక్షన్ 5 లో సమయ పొడిగింపుకు మినహాయింపులు ఉన్నట్లయితే తప్ప , నిర్దేశించిన పరిమితికి మించి ఎటువంటి దావా మొదలైనవి వేయబడవని నిర్ధారించాలని న్యాయస్థానాన్ని ఆదేశించింది. పరిమితి చట్టములోని సెక్షన్ 5 కొన్ని సందర్భాల్లో తగినంత కారణాన్ని చూపిన తరువాత , సూచించిన పరిమితి వ్యవధిని పొడిగిస్తుంది, ఇది ప్రతి సందర్భంలోనూ వాస్తవ విషయమునకు సంబందించినది అవుతుంది.

దరఖాస్తు కాకుండా ఏదైనా అప్పీల్ లేదా దరఖాస్తును దావా వేయడానికి లేదా అప్పీల్ చేయడానికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వడానికి లేదా అటువంటి వ్యవధిలో దరఖాస్తు చేయడానికి తనకు తగిన కారణం ఉందని దరఖాస్తు లేదా అప్పీలుదారు కోర్టుకు సంతృప్తి కలిగించినట్లయితే , సూచించిన వ్యవధి తర్వాత సి. పి. సి.యొక్క ఆర్డర్ 21 లోని నిబంధనలును అంగీకరించవచ్చు. ఈ కేసు ప్రయోజనం కోసం వివరణ అవసరము లేదు అందువలన తొలగించబడింది. పరిమితి చట్టం సూచించిన పరిమితి ద్వారా దావా నిరోధించబడినట్లయితే , నిర్దేశించిన సమయాన్ని పొడిగించాలని కోర్టుకు దరఖాస్తు చేయవచ్చు మరియు అటువంటి వ్యవధిలో అప్పీలు కు ప్రాధాన్యత ఇవ్వకపోవడానికి లేదా దరఖాస్తు చేయకపోవడానికి తనకు తగిన కారణం ఉందని దరఖాస్తుదారు కోర్టును సంతృప్తి పరచవచ్చు. అందువలన, ప్రశ్న ఏమిటంటే: చట్టంలోని సెక్షన్ 18 (1) ప్రయోజనం కోసం కలెక్టర్ న్యాయస్థానమా?

వ్రాతపూర్వకంగా దరఖాస్తును చేసుకునే హక్కు సెక్షన్ 18 (1) కింద అందించబడింది. ఉప-విభాగం (2) పేర్కొన్న హక్కును హక్కుదారు లేదా అసంతృప్తి చెందిన యజమాని ఉపయోగించే పరిమితిని నిర్దేశిస్తుంది. మహ్మద్ హస్నుద్దీన్ V. మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం , [1979] 2 ఎస్. సి. సి 572, ఈ న్యాయస్థానం సెక్షన్ 18 లోని సూచన నందు నిర్ణయం తీసుకోవడానికి, పరిమితి వ్యవధికి మించి కోర్టుకు కలెక్టర్ చేసిన సూచన కొరకు పిలువబడింది., సెక్షన్ 18 క్రింద చేసిన సూచనలో పరిమితి వ్యవధికి మించి కోర్టుకు కలెక్టర్, సెక్షన్ 18 కింద సూచన కోసం చేసిన దరఖాస్తు, పరిమితి ద్వారా నిరోధించబడినప్పటికీ, కోర్టు సూచన వెనుకకు వెళ్లి పరిహారాన్ని నిర్ణయించగలదా ? ఈ కోర్టు కలెక్టర్ కొన్ని షరతుల నెరవేర్పుపై రిఫరెన్స్ ఇవ్వడానికి సెక్షన్ 18 ని పరిశీలించాల్సిన అవసరం ఉందని పేర్కొంది , అవి: (i) అవార్డును

అంగీకరించని ఆసక్తిగల వ్యక్తి వ్రాతపూర్వక దరఖాస్తు ; (ii) అవార్డును అంగీకరించనందుకు సహజంగా తీసుకొనే అభ్యంతరాలు ; మరియు (iii) దరఖాస్తు, చేయవలసిన సమయం. పేరా 22లో ఆ షరతులను నెరవేర్చాల్సిన ముందస్తు షరతులుగా వివరించిన తరువాత , సెక్షన్ 18 కింద సూచన చేసే అధికారం అందులో పేర్కొన్న షరతుల ద్వారా పరిమితం చేయబడిందని, అటువంటి షరతులలో ఒకటి నిబంధనలో కనిపించే పరిమితికి సంబంధించిన షరతు అని పేర్కొంది. కలెక్టర్ చట్టబద్ధమైన అధికారిగా వ్యవహరిస్తారు. సకాలంలో దరఖాస్తు, వర్తింప చేయకపోతే, కలెక్టర్ కు సూచన చేసే అధికారం ఉండదు. తన స్వంత అధికారంపై పరిమితిని నిర్ణయించడానికి , కలెక్టర్ హక్కుదారు సమర్పించిన దరఖాస్తు సకాలంలో చేయబడిందా లేదా అని నిర్ణయించుకోవాలి మరియు సెక్షన్ 18 క్రింద పేర్కొన్న షరతులను పేర్కొనాలి. కలెక్టర్ తప్పుగా సూచన చేసినప్పటికీ, సూచన యొక్క చెల్లుబాటును కోర్టు నిర్ణయించాల్సి ఉంటుంది, ఎందుకంటే సూచన వినడానికి కోర్టు యొక్క అధికార పరిధి సెక్షన్ 18 కింద,సరైన సూచన మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. సూచన సరైనది కాకపోతే, సూచన వినడానికి కోర్టుకు ఎటువంటి అధికార పరిధి ఉండదు. అందువల్ల , నిర్దేశించిన చట్టబద్ధమైన షరతులను చూడటం కోర్టు విధి అని అభిప్రాయపడ్డారు, దరఖాస్తు, సెక్షన్ 18 లోని పరిమితికి సంబంధించిన వాటితో సహా కట్టుబడి ఉంది మరియు, పరిమితి సమయంకు లోబడి ఉన్నది. వినడానికి పిలవబడే సూచన చెల్లుబాటు అయ్యే సూచన , ఇది తనను తాను సంతృప్తి పరచుకోవడంలో నిషేధించబడదు. ఇది పరిహారాన్ని నిర్ణయించడానికి ముందుకు సాగాలి మరియు అది పరిమితి సమయంకు లోబడి లేకుంటే , దానిని వినడానికి పిలవబడదు. ఇది న్యాయస్థానానికి అధికార పరిధిని అందించే చెల్లుబాటు అయ్యే సూచన మాత్రమే. అందువలన , సూచనను ఆమోదించే అధికార పరిధి తనకు ఉందా అనే విషయమును కోర్టు తనను తాను ప్రశ్నించుకోవాలి. ఒకవేళ సూచించిన సూచన పరిమితి వ్యవధికి మించినది మరియు చట్టము యొక్క సెక్షన్ 18 లోని సబ్-సెక్షన్ (2) ప్రకారం అది అలా చేయబడలేదని కనుగొంటే , కోర్టు సూచనకు సమాధానం ఇవ్వడానికి నిరాకరిస్తుంది. తదనుగుణంగా , సూచన పరిమితికి మించి చేయబడినందున , సూచనకు సమాధానం ఇవ్వడానికి నిరాకరించడం న్యాయమని తీర్పు ఇవ్వబడింది.

అందువలన, కోర్టుకు చెల్లుబాటు అయ్యే సూచన చేయడానికి ముందస్తు షరతులలో ఒకటి, సెక్షన్ 18 (1) కింద దరఖాస్తు , లిఖితపూర్వకంగా ఉండి , అవార్డు ఇచ్చిన తేదీ నుండి ఆరువారాల లోపల దరఖాస్తుదారుడు వ్యక్తిగతంగా లేదా సమగ్ర సలహాదారుతో , ఉప-విభాగం (2) యొక్క నిబంధన లోని

క్లాజ్ (ఎ) కింద కలెక్టర్ అవార్డు ఇచ్చే సమయంలో హాజరైనప్పుడు చేయబడాలని స్పష్టం అవుతుంది. కలెక్టర్, అతను సూచన చేసినప్పుడు, చట్టబద్ధమైన అధికారిగా వ్యవహరిస్తాడు.

పంజాబ్ రాష్ట్రం మరియు మరొకరు v . సతీందర్ బీర్ సింగ్ , [1995] 3 ఎస్ . సి . సి 330 , ఇద్దరు న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం (మనలో ఒకరు , కె . రామస్వామి , జె . , సభ్యుడు) సెక్షన్ 18 కింద సూచన కోసం దరఖాస్తు పరిమితి ద్వారా నిరోధించబడిందా మరియు సూచన చేయడానికి కోర్టు జారీ చేసిన ఆదేశం చట్టంలో చెల్లుబాటు అవుతుందా అని పరిశీలించాల్సి ఉంది. 1970 ఆగస్టు 1న కలెక్టర్ ఈ అవార్డును ప్రదానం చేశారు. 1970 సెప్టెంబరు 22న ప్రతివాదికి సెక్షన్ 12 (2) కింద నోటీసు అందింది మరియు నిరసన క్రింద , 1970 సెప్టెంబరు 29న పరిహారాన్ని అందుకున్నాడు. 1971 జనవరి 21న సెక్షన్ 18 కింద సూచన కోసం దరఖాస్తు చేయబడింది. ఈదరఖాస్తు పరిమితి ద్వారా నిషేధించినట్లు కలెక్టర్ తిరస్కరించారు. గుజరాత్ సవరణ మాదిరిగానే కలిగి ఉండు సి.పి.సి.సెక్షన్ 115, కింద పునర్విమర్శలో ఉన్నత న్యాయస్థానం , నోటీసులో అవార్డుకు సంబంధించిన అన్ని వివరాలు లేనందున , సెక్షన్ 12 (2) కింద ఇచ్చిన నోటీసు చెల్లదు. అందువలన , ఎటువంటి పరిమితి లేదు. 7వ పేరాలో అభిప్రాయాన్ని తిప్పికొట్టిన ఈ కోర్టు , 1970 సెప్టెంబరు 22న ప్రతివాదికి హాజరై , నోటీసు అందుకుని , 1970 సెప్టెంబరు 29న నిరసనగా పరిహారాన్ని అందుకున్నందున నోటీసు రూపం వాస్తవికం కాదని పేర్కొంది. నోటీసు అందిన తేదీ నుండి మరియు నిబంధనలోని క్లాజ్ (బి) ను సెక్షన్ 18 లోని సబ్ – సెక్షన్ (2) కు వర్తింపజేయడం ద్వారా నోటీసు అందిన తేదీ నుండి ఆరు వారాలలోపు దరఖాస్తు చేయబడనందున, సెక్షన్ 18 (2) లో సూచించిన పరిమితి ద్వారా దరఖాస్తును నిషేధించారు. చట్టము లేదా నియమాలలో సూచించని ఏ నిర్దిష్ట రూపంలో నోటీసు అందించే మంత్రివర్గ చర్యలపై ఇది ఆధారపడి ఉండదు. సెక్షన్ 18(2) ప్రకారం, సెక్షన్ 12(2) కింద నోటీసు అందుకున్న క్షణం నుండి పరిమితి పనిచేయడం ప్రారంభించింది. తదనుగుణంగా ఉన్నత న్యాయస్థానం ఉత్తర్వులను రద్దు చేశారు.

తలెత్తిన ప్రశ్న : ఎల్. ఏ. ఓ /కలెక్టర్ న్యాయస్థానంగా వ్యవహరిస్తారా ? సెక్షన్ 3 (డి) "కోర్టు" అంటే అసలు అధికార పరిధిలోని ప్రధాన సివిల్ కోర్టు లేదా ఏదైనా ప్రత్యేక స్థానిక పరిమితుల్లోని ప్రధాన న్యాయ అధికారి అని నిర్వచిస్తుంది. చట్టము క్రింద న్యాయస్థానం యొక్క కృత్యములు నిర్వర్తించడానికి నియమించబడ్డాడు. క్లాజ్ 3 (సి) లో కలెక్టర్ అంటే జిల్లా కలెక్టర్ మరియు డిప్యూటీ కమిషనర్ మొదలైనవారు అని నిర్వచించబడింది. చట్టం కింద కలెక్టర్ విధులను నిర్వహించడానికి తగిన ప్రభుత్వం

నియమిస్తుంది. ఆయనను కలెక్టర్/ఎల్ .ఏ.ఓ అని వివిధ రకాలుగా పిలుస్తారు. ఈ విధంగా చట్టము కలెక్టర్ మరియు కోర్టు మధ్య వ్యత్యాసాన్ని చూపిందని స్పష్టమవుతుంది. కలెక్టర్ / ఎల్.ఏ.ఓ . చట్టం క్రింద చట్టబద్ధమైన విధులను నిర్వర్తిస్తారు, ఇందులో సెక్షన్ 11 కింద అవార్డు ఇవ్వడం మరియు చట్టం యొక్క సెక్షన్ 18 (1) కింద చేసిన వ్రాతపూర్వక దరఖాస్తును కోర్టుకు సూచించడం మరియు చట్టం యొక్క సెక్షన్ 19 మరియు 20లకు అనుగుణంగా ఉంటుంది. కలెక్టర్, కోర్టు మధ్య ఉన్న వైరుధ్యాన్ని విస్మరించలేము.

నిత్యానంద ఎం.జోషి మరియు ఇతరులు . V . లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ సి.ఎం.పి.ఎన్.ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇతరులు., [1969] 2 ఎస్.సి.సి.199, ఈ న్యాయస్థానంలోని ముగ్గురు న్యాయమూర్తులతో కూడిన ధర్మాసనం , పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం , 1947 లోని సెక్షన్ 33సి (1) మరియు (2) కింద దరఖాస్తును స్వీకరించేటప్పుడు పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం యొక్క అర్థంలో ఉన్న న్యాయస్థానం కాదా అని పరిశీలించాల్సి ఉంది. పరిమితి చట్టం యొక్క షెడ్యూల్లోని ఆర్టికల్ 137 సి.పి.సి. కింద సూచించదగిన దరఖాస్తుకు వర్తిస్తుందని మరియు పరిమితి చట్టం యొక్క మూడవ షెడ్యూల్లో అందించిన విధంగా కోర్టు దరఖాస్తును పరిశీలిస్తుందని అభిప్రాయపడింది . పరిమితి చట్టము సెక్షన్ 4 కూడా న్యాయస్థానాన్ని మూసివేయడాన్ని సూచిస్తుంది. పరిమితి చట్టము సెక్షన్ 5 కేవలం న్యాయస్థానానికి మాత్రమే వర్తిస్తుంది , ఇది అప్పీల్ కు ప్రాధాన్యత ఇవ్వకపోవడానికి లేదా దరఖాస్తు చేయడానికి, దరఖాస్తుదారుడికి తగిన కారణం ఉందని సంతృప్తి చెందిన తర్వాత నిర్దేశించిన వ్యవధి ముగిసిన తర్వాత దరఖాస్తు లేదా అప్పీల్ ను స్వీకరిస్తుంది. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టము , 1947 లోని సెక్షన్ 33సి (1) మరియు (2) కింద అధికారాన్ని ఉపయోగించినప్పుడు కార్మిక న్యాయస్థానం పరిమితి చట్టపరిధిలో ఉన్న న్యాయస్థానం కాదని నిర్ధారించబడింది.

శ్రీమతి లో. సుశీలా దేవి V.రామానందన్ ప్రసాద్ మరియు ఇతరులు, [1976] 1 ఎస్సిసి 361, 1951లోని కోశీ ప్రాంతం (రాయట్స్ భూముల పునరుద్ధరణ) చట్టం 30లోని సెక్షన్ 3 కింద దరఖాస్తులు చేసిన కలెక్టర్ పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 కింద న్యాయస్థానమా అనే ప్రశ్న తలెత్తింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 15 అమలులోకి రావడం ద్వారా ఈ చట్టం సీపీసీ ద్వారా కొన్ని కార్యకలాపాలను నిర్వహించినప్పుడు సీపీసీలోని కొన్ని నిబంధనలను వర్తింపజేస్తుంది . ఈ చట్టము కింద విచారణలు నిర్వహిస్తున్నప్పుడు కలెక్టర్ న్యాయస్థానం కాదని పేర్కొంది. అందువల్ల, పరిమితి చట్టము సెక్షన్ 5 వర్తించదు. మహ్మద్ అష్ఫక్ V. స్టేట్ ట్రాన్స్పోర్ట్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ , యు. పి. మరియు ఇతరులు. , AIR 1976 ఎస్. సి. 2161,

మోటారు వాహనాల చట్టము (1939 లోని 4) లోని సెక్షన్ 58 కింద మరియు సబ్–సెక్షన్ (2) మరియు సబ్–సెక్షన్ (3) కింద, పర్మిట్ పునరుద్ధరణ కోసం దరఖాస్తు చేయబడుతుంది మరియు గడువు ముగిసిన తర్వాత 15 రోజుల వ్యవధిలోపు పెట్టుకున్న దరఖాస్తు యొక్క ఆలస్యాన్ని క్షమించే అధికారం ఆర్.టి.ఎ. కు ఇవ్వబడింది. తలెత్తిన ప్రశ్న: పరిమితి చట్టము సెక్షన్ 5 అనేది పరిమితి చట్టము సెక్షన్ 29 లోని సబ్ సెక్షన్ (2) అమలు ద్వారా వర్తిస్తుందా. 15 రోజుల పరిమితిని సూచించినందున , ఆ పరిమితిలోపు దరఖాస్తు చేయకపోతే , ఆర్.టి.ఎ. సెక్షన్ 5 కింద కోర్టు కాదు మరియు ఆలస్యాన్ని క్షమించే అధికారం దీనికి లేదు.

కౌసల్య రాణి v . గోపాల్ సింగ్, AIR (1964) SC 260 , తలెత్తిన ప్రశ్న: క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 417 (4) పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 29 (2) యొక్క అర్థంలో ప్రత్యేక చట్టం కాదా మరియు పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 వర్తించదా? సెక్షన్ 417 (4) ఒక ప్రత్యేక చట్టం అని , ప్రైవేట్ ఫిర్యాదుదారుడు అప్పీల్ దాఖలు చేయడానికి ఆ చట్టం కింద అందించిన నిర్దిష్ట పరిమితి దృష్ట్యా పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 వర్తించదని తీర్పు ఇవ్వబడింది. మేజర్ (రిటైర్డ్) లందర్ సింగ్ రేఖీ v. ఢిల్లీ డెవలప్మెంట్ అథారిటీ, [1988] 2 ఎస్.సి.సి. 338, పరిమితి చట్టం, 1963 యొక్క షెడ్యూల్లోని ఆర్టికల్ 137 సివిల్ కోర్టులో దాఖలు చేసిన దరఖాస్తుకు వర్తిస్తుంది .మధ్యవర్తిత్వంలోని సెక్షన్ 20 కింద దరఖాస్తు దాఖలు చేసినప్పుడు , పరిమితి ఎప్పుడు ప్రారంభమైందనే ప్రశ్న తలెత్తింది. తుది బిల్లు సిద్ధం కానప్పుడు ఫిబ్రవరి 28, 1983న చర్యకు కారణమని , ఆ తేదీ నుండి మూడు సంవత్సరాలలోపు సెక్షన్ 20 కింద దరఖాస్తు దాఖలు చేయబడిందని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది.

పి.వి.గాడ్గిల్ మరియు ఇతరులు V. పి.వై.దేశ్ పాండే మరియు మరొకరు. , AIR 1983 బొంబాయి 342, ప్రస్తుతం పరిశీలనలో ఉన్న ప్రశ్నకు సమానమైన ప్రశ్న నేరుగా ఉద్భవించింది. పరిమితి చట్టము సెక్షన్ 5, సెక్షన్ 18 కింద సూచన చేయడంలో ఉన్న జాప్యంను క్షమించడం కోసం వర్తింపజేశారు. మహారాష్ట్ర మరియు గుజరాత్ రాష్ట్రాలకు కూడా వర్తించే ఉప–విభాగం (3) అమలు ద్వారా, కలెక్టర్ అనేది సెక్షన్ 115, సిపిసి కింద పునర్విమర్శ అధికార పరిధికి అనుగుణంగా ఉండే న్యాయస్థానం అని , అందువల్ల, పరిమితి చట్టము సెక్షన్ 5 వర్తిస్తుందని వాదించారు. డివిజన్ బెంచ్ ఈ వాదనను తిరస్కరించి , కలెక్టర్ సి.పి.సి. లోని నిబంధనలు ప్రకారం కోర్టు కాదని పేర్కొంది. పరిమితి చట్టము యొక్క నిబంధనలు ఆ న్యాయస్థానం తీసుకున్న వ్యతిరేక దృక్పథం మంచి శాసనము కాదని ,

తదనుగుణంగా అది రద్దు చేయబడింది. మహారాష్ట్ర మరియు గుజరాత్ స్థానికంగా సవరించిన సెక్షన్ 18 (3) వంటి నిర్దిష్ట స్థానిక నిబంధన లేని కేరళలో కూడా ఇదే ప్రశ్న తలెత్తింది. పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 29 లోని సబ్ సెక్షన్ (2) అమలు చేయడం ద్వారా , చట్టం కింద పరిమితికి స్పష్టమైన మినహాయింపు లేనందున సెక్షన్ 5 ఆకర్షించబడుతుందని వాదన లేవనెత్తబడింది. అందువలన ఆలస్యం క్షమించదగినది. డివిజన్ బెంచ్ ఈ వాదనను తిరస్కరించి, పరిమితి చట్టము సెక్షన్ 5 ప్రకారం కలెక్టర్ న్యాయస్థానం కాదని పేర్కొంది. సెక్షన్ 29 లోని సబ్-సెక్షన్ (2) వర్తించదు. ఎ.పి. ఉన్నత న్యాయస్థానం యొక్క అభిప్రాయం కూడా ఇదే. స్పెషల్ డిప్యూటీ కలెక్టర్ భూసేకరణ అనంతపూర్ V. కె. కొండందరమాచారులు , AIR (1965) ఎ. పి. 25.

జోకిం ఫెర్నాండెజ్ v. అమీనా కున్హీ ఉమ్మా, [1973] కేరళ లా టైమ్స్ 138, ఆ కోర్టు యొక్క పూర్తి ధర్మాసనం మెజారిటీ ప్రకారం , కేరళ భవనం (లీజు మరియు అద్దె నియంత్రణ) చట్టము క్రింద కార్యకలాపాలకు సెక్షన్ 29 లోని ఉప-సెక్షన్ (2) మరియు పరిమితి చట్టము యొక్క సెక్షన్ 5 కు వర్తించదని, అందువల్ల, ట్రిబ్యునల్ పరిమితి చట్టము యొక్క సెక్షన్ 5 కింద కోర్టు కాదని పేర్కొంది.వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ V. టి.ఆర్.ఐ., (1981) కె.ఎల్.టి. 398, వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను చట్టము క్రింద అప్పీల్ ట్రిబ్యునల్, వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ క్రింద సూచన కోసం దరఖాస్తుకు సంబంధించి పరిమితి చట్టము సెక్షన్ 29 (2) తో చదివిన సెక్షన్ 5 న్యాయస్థానం కాదా అనే ప్రశ్నకు సంబంధించి, సెక్షన్ 5 కింద అప్పీలేట్ అథారిటీ న్యాయస్థానం కాదని పూర్తి ధర్మాసనం అభిప్రాయపడింది. అందువల్ల ఆలస్యాన్ని క్షమించలేము.

భూసేకరణ (సవరణ) చట్టం (1984లోని 68) 4, 6 మరియు 11 సెక్షన్ల కింద అధికారాన్ని వినియోగించుకునే పరిమితిని సూచిస్తూ అమలు చేయబడిందని , అలాగే కోర్టులు మంజూరు చేసిన స్టే కారణంగా గడిపిన సమయాన్ని కూడా మినహాయించిందని గుర్తుంచుకోవాలి. సెక్షన్ 18 లోని సబ్ - సెక్షన్ (2) నిబంధనలో సూచించిన పరిమితిని పరిగణనలోకి తీసుకుని , పరిమితి చట్టం యొక్క నిబంధనలు స్పష్టంగా పొడిగించబడలేదు.పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 29 (2) అందుబాటులో ఉన్నప్పటికీ, సబ్ - సెక్షన్ (2) సెక్షన్ 18 యొక్క నిబంధనలోని పరిమితిని ప్రత్యేక చట్టంగా పరిగణించవచ్చు, భూసేకరణ (సవరణ) చట్టం (1984లోని 68) ద్వారా అటువంటి దరఖాస్తు లేనప్పుడు, ఈ చట్టం ప్రత్యేకంగా కలెక్టర్ మరియు కోర్టు మధ్య వ్యత్యాసాన్ని నిర్వచిస్తుంది మరియు కలెక్టర్

/ ఎల్.ఏ.ఓ. చట్టం కింద చట్టబద్ధమైన విధులను మాత్రమే నిర్వచిస్తుంది, ఇందులో ఒకటి సెక్షన్ 18 కింద సూచన చెయ్యడం. కలెక్టర్ / ఎల్.ఏ.ఓ. సెక్షన్ 18 కింద సూచన చేస్తున్నప్పుడు , చట్టబద్ధమైన అధికారం ఇప్పటికీ పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ప్రయోజనం కోసం కోర్టుగా పనిచేస్తుందని అర్థం చేసుకోవడం కష్టం.

చట్టంలోని సెక్షన్ 18 (2) నిబంధన కింద అందించిన నిర్దిష్ట పరిమితిని దృష్టిలో ఉంచుకుని , ఇది కష్టంగా ఉన్నప్పటికీ , సెక్షన్ 29 లోని సబ్ – సెక్షన్ (2) ను సెక్షన్ 18 లోని సబ్ – సెక్షన్ (2) నిబంధనకు వర్తించలేమని మేము భావిస్తున్నాము. కలెక్టర్ / ఎల్.ఏ.ఓ . సెక్షన్ 18 (1) కింద చట్టబద్ధమైన అధికారంగా వ్యవహరించినప్పుడు కోర్టు కాదు . అందువలన, సెక్షన్ 18 లోని సబ్ – సెక్షన్ (2) నిబంధన కింద సూచించిన పరిమితి వ్యవధిని పొడిగించడానికి పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 వర్తించదు, అందువలన, పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం కలెక్టర్ న్యాయస్థానం అని హైకోర్టు తీర్పు సరైనది కాదు.

తదనుగుణంగా, దరఖాస్తులు పరిమితి ద్వారా నిషేధించబడ్డాయని మరియు కోర్టుకు సూచన కోసం సెక్షన్ 18 (1) కింద దరఖాస్తు చేయడానికి సమయాన్ని పొడిగించే అధికారం కలెక్టర్ కు లేదని మేము భావిస్తున్నాము.

తదనుగుణంగా అప్పీళ్లు అనుమతించబడతాయి. ఉన్నత న్యాయస్థానం ఆదేశాలు రద్దు చేయబడుతుంది. సెక్షన్ 18 (1) కింద దరఖాస్తు తిరస్కరించబడింది, కానీ ఈ పరిస్థితులలో ఖర్చు లేకుండా.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.

.